

PRI DNU

(I G R O K A Z)

Lica: Četvorica klošara (može ih biti i više, barem jedna od njih je žena, recimo B) A, B, C, D i Sokrat

Rekviziti: Amfora vina, gajba piva, stare novine.

- A - Mi Hrvati smo jedan poseban ratnički narod i dragi Bog nam je odredio najljepši kutak svijeta za našu domovinu, mi smo izabrani!
- B - Oprostit ćete mi, ali ako je ijedan narod na ovom svijetu izabran od Boga, onda smo to mi Židovi. Navest ću samo Spinozu, Marxa, Freuda, Fromma, Einsteina, Kafku ... sve su to sinovi Izraela, pa i vaš Isus i svi njegovi apostoli. Mali je to narod, ali toliko sposobniji od ostalih da nas drugi mogu samo mrziti, što se i događa.
- C - Samo ću reći kako smo mi Srbi nebeski narod, tek toliko da se zna.
- D - Mi Grci smo najveći krivci ove civilizacije, nema te znanosti ni umjetnosti kojoj nismo udarili temelj, a filozofiju da i ne spominjem.
- A - Mi Englezi na sve vas gledamo s nekakve distance, da ne kažem visine. Naš imperij je jedini obuhvatio čitav svijet. Hitler je samo htio ono što smo mi već imali. Možete govoriti što hoćete, ali ako ne poznajete engleski jezik, bolje vam je i da ne putujete po svijetu.
- B - Ah, vi Britanci i ime ste dobili po našoj Bretanji. Ako i jeste ispred svih ostalih, mi Francuzi smo uvijek stubu iznad vas. Naš stil, moda, profinjen ukus, nedostižna kuhinja, Paris, Rousseau, Voltaire, Descartes, francuska revolucija izborila

se za suvremenu parlamentarnu demokraciju, koja je još uvijek nedostižna za mnoge narode.

- C - Slušam vas kako se tu razmećete, a posebno su mi smiješni ovi mali slavenski narodi, ovi Poljaci, Česi, Slovaci, Bugari, Ukrajinci ... Mi Rusi smo slavenska aristokracija: Puškin, Tolstoj, Dostojevski, Jesenjin, Majakovski, Lomonosov, Mendeljev, Čajkovski ... Ne zaboravite kako se Rus prvi vinuo s ovog blatnog planeta u kozmos.
- D - Otišli bi vi i Ameri malo morgen u svemir da vam nije bilo zarobljenih njemačkih inženjera. Njemački genij je stvorio dizelske strojeve, automobile, mazni pogon, balističke projekte, njemački genij: Goethe, Schiller, Kant, Schopenhauer, Nietzsche ... Njemačka preciznost, disciplina, upornost ideal su svih barbarskih rasa. Ah, da je drugi svjetski rat započeo barem koju godinu kasnije, svi biste vi danas pričali na tečnom njemačkom.
- A - Kolega je dobro spomenuo barbare, naime mi Talijani smo izravni potomci osnivača slavnog Rimskog carstva koje je tisuću godina vladalo ondašnjim svijetom, svi potonji imperiji do dana današnjeg samo su blijedi pokušaj imitacije. Rimsko carstvo je vječit ideal svih barbara, a tek naša renesansa ...
- B - Vi biste Evropljani još tavorili u mračnom srednjem vijeku da se 6-7 stoljeća prije vaše renesanse nije dogodila arapska renesansa. Mi Arapi smo od zaborava spasili antičke klasike, a gomilu pronalazaka iz medicine, astronomije, matematike - koje su zapadnjaci poslije sebi pripisali - prije njih su otkrili sinovi Muhameda. Jedino pismo zajedničko svima na Zemlji su brojevi, arapski brojevi, i mi smo prvi uveli nulu.
- C - Kad ste već spomenuli brojeve, mislim da ne treba naglašavati kako smo mi Kinezi najbrojniji, osim toga, vi Arapi brojite 1436 godina od rođenja Muhameda, prošlo je 2006 godina od rođenja Isusa Krista, a mi Kinezi slavimo evo 4703 novu godinu. Tek toliko da vas podsjetim koliko su naša kultura i tradicija ispred vaše.

- D - Priznajem da smo mi Japanci na neki način sljedbenici kineske kulture od koje smo preuzeli pismo, a od Zapada smo uzeli tehnologiju i neke običaje, ali je naš jedinstveni samurajski duh to tako uspješno spojio da smo danas superiorniji od svih naroda, pogotovo azijskih.
- A - Ma čuj ti njega: «superiorni duh», ako je igdje kolijevka duha ovoga svijeta onda je to Indija, napominjem za Kineze i Japance te ostale Azijate kako je Buddha sin Indije. Dandas Zapadnjaci masovno dolaze kod nas ne bi li se napili na izvoru duhovnosti, ali ne razumiju baš mnogo. Osim toga, samo Indijci se po brojnosti i starosti civilizacije mogu mjeriti s Kinezima.
- B - Što se starosti civilizacija tiče, tu ste svi daleko iza nas Egipćana.
- C - Vidim kako ste ponosni na starost vaših kultura, a svi ste vi još tisućama godina šarali po zidovima svojih pećina dok su na području današnjeg Iraka nicali prvi gradovi, prvo pismo ... Civilizacija je dijete Eufrata i Tigrisa, danas se ponekad zapitam što nam je sve to trebalo.
- D - Mi Amerikanci definitivno za sebe ne možemo reći kako smo najstarija nacija, jer smo nastali tek prije par stoljeća, miješanjem mnogih rasa i nacija stvorili smo pobjedničku nadnaciju koja vlada Svijetom. Svi vi upirete pogled pun zavisti prema Americi i htjeli biste biti ono što smo mi danas, a gdje li ćemo mi tek sutra biti.
- A - Kad se već spominju rase, pouzdano znam kako bi ovaj Svijet bio dosadno i tužno mjesto da nije muzike i sporta, a tu smo najjači mi crnci. Mi djeca Afrike rađamo se s ritmom u krvi i fizički smo superiorniji od svih vas.
- (Karusel se ubrzava)
- B - A mi Makedonci!
- C - Mi sinovi Vikinga!
- D - Mi sinovi Inka!

- A - Mi Mongoli!
- B - Mi Brazilci!
- C - Mi Španjolci!
- D - Mi Irci!
- A - Mi Filipinci!
- B - Mi Argentinci!
- C - Mi Korejanci!
- D - Mi protestanti!
- A - Mi dinamovci!
- B - Mi budisti!
- C - Mi katolici!
- D - Mi navijači Juventusa!
- A - Mi navijači Liverpolla!
- B - Mi muslimani!
- C - Mi hindusi!
- D - Mi Dalmatinci!
- A - Mi Albanci!
- B - Mi proleter i svih zemalja!
- C - Mi bijelci!
- D - Mi Katalonci!
- A - Mi Meksikanci!
- B - Mi Palestinci!
- C - Mi Nigerijci!
- D - Mi arijevci!
- A - Mi Crnogorci!
- B - Mi Bugari!

- C - Mi Pakistanci!
D - Naša kultura!
A - Naš duh!
B - Naša muda!
C - Naša vina!
D - Naše srce!
A - Naša jetra!
B - Mi savršeni!
C - Mi Prekrasni!
D - Mi famozni!
A - Mi potentni!
B - Mi suptilni!
C - Mi veliki!
D - Mi moćni!
A - Mi!
B - Mi!
C - Mi!
D - Mi!
A - Mi!
B - Mi!
C - Ja!
D - Ja!
A - Ja!
B - Ja!
C - Ja sam predivan!
D - Ja sam savršen!

- A - Ja sam kulturan!
B - Ja sam iznad ostalih!
C - Ja!
D - Ja!
A - Ja!
B - Ja!
C - Ja!

Uto zagrmi u pozadini a iz zvučnika se zaori: SJETI SE
DA SI PRAH I DA ČEŠ SE U PRAH I VRATITI, TA IZ
ZEMLJE SI I UZET BIO!

A, B, C i D ispuštaju urlike straha.

A i B kleknu te počnu moliti Boga i zazivati Gospu.

- C - Također klekne i počne se obraćati Alahu.
D - Premda u strahu, jedini ostane na nogama.

Zatim mirniji glas iz zvučnika počne recitirati.
POBRATIMSTVO LICA U SVEMIRU od Tina Ujevića.

Ne boj se, nisi sam! Ima i drugih nego ti
koji nepoznati od tebe žive tvojim životom.
I ono sve što ti bje, ču i što sni
gori u njima istim žarom, ljepotom i čistotom.

Ne gordi se! Tvoje misli nisu samo tvoje!
One u drugima žive.
Mi smo svi prešli iste putove u mraku,
mi smo svi jednako lutali u znaku.
traženja, i svima jednako se dive.

Sa svakim nešto dijeliš, i više vas ste isti.
I pamti da je tako od prastarih vremena.
I svi se ponavljamo, i veliki i čisti,
kao djeca što ne znaju još ni svojih imena.

I snagu nam, i grijehе drugi s nama dijele.
I sni su naši sami iz zajedničkog vrela.
I hrana nam je duše iz naše opće zdjele,
i sebični je pečat jedan nasred čela.

Stojimo čovjek protiv čovjeka, u znanju
da svi smo bolji, međusobni, svi skupa tmuša,
a naša krv, i poraz svih, u klanju,
opet je samo jedna historija duša.

Strašno je ovo reći u uho oholosti,
no vrlo srećno za očajničku sreću,
da svi smo isti u zloći i radosti,
i da nam breme kobi počiva na pleću.

Ja sam u nekom tamo neznancu, i na zvijezdi
Dalekoj, raspreden, a ovdje u jednoj niti,
u cvijetu ugaslom, razbit u svijetu što jezdi,
pa kad ću ipak biti tamo u mojoj biti?

Jer sam ipak ja, svojeglav i onda kad me nema,
sam šiljak s vrha žrtvovan u masi;
o vasiono! Ja živim i umirem u svjema;
ja bezimeno ustrajem u braći.

Glas zamire.

D - Ovo nisu Bogovi, ovo je Tin Ujević.

A - Komunjaro, ne kaže se bogovi već Bog u jednini, stari Grci i ostali pogani su bili mnogobošci.

B - Netko nas je dobro isprepadao. (još na koljenima).

Sokrat – Tko je zvao stare Grke?!

Uto se na sceni pojavljuje Sokrat, vidno pripit, bradat, bos, s ne baš čistim plaštem preko ramena i amforom vina u ruci.

A, B, C i D ispuštaju urlike užasa i nevjerice. Sokrat im prilazi, a oni se klečeći zbijaju u gomilu. Sokrat kruži oko njih.

Sokrat – Što je, tresete se, ha?!

C - se obraća A - Što si nam ovo u drogu stavio?

A - Ništa majke mi.

Sokrat i dalje kruži oko njih dok oni drhte i leleću.

Sokrat - Tresete se, ha, odjednom je nestala sva ona vaša bahatost, ha, mačići (krene rukom prema jednom od njih, ovi uzmiču uz vrisku).

Vidim da ste dobro usvojili perzijske običaje klečanja i pada-
nja na pod ispred Bogova, vladara, gazda ...

Moji Grci su se i Bogovima obraćali stojeći na nogama, i bogovima smo se obraćali kao sebi ravnima, poštujući ih, ali na puzeći pred njima !

Jadna djeco (mirnijim glasom), što je to od vas došlo. Ne bojte se neću vam ništa, popijte malo, dodite k sebi.

A se prvi okuraži potegne gutljaj i doda amforu B ova potegne malo žešći gutljaj tako da se zalije po prsima «ovo je dobro», ponudi amforu C, ovaj odbije, ponudi D, ovaj potegne isto malo duži gutljaj i kaže: Ovo je odlično.

Pošto su se malo smirili i ohrabрили vinom, ponude neznanca pivom i upitaju ga: tko si ti ustvari?

Sokrat - Lakše s tim vinom. Ja sam Sokrat sin kipara Sofronikosa, bivši atenski vojni, čuveni filozof ...

B - Prvo Tin Ujević onda Sokrat sve nekakvi boemi, čudaci, alkoholičari. E, pa dobro nam došao, Sokrate, na pravom si mjestu.

Sokrat - Naravno da sam na pravom mjestu, pratim vas već duže vremena. Nije slučajno što sam se baš vama ukazao, ako i budete o našem susretu nekome pričali, nitko vas neće shvaćati ozbiljno.

C - Baš ti hvala, vrlo smo počašćeni. Znači, mi smo kao nekakvi izabrani vidioci.

Sokrat - Ma vi ste budale, ali ste mi ipak dragi. Nalazite se pri dnu svog društva, osim toga bili ste vojnici i donekle upoznali smrt, što znači kako znate nešto i o životu. U biti sam tražio slobodne ljude, ali mi se čini kako je to vrsta koja izumire, svi su u nekakvoj trci, žurbi, u nekakvim kreditima, svi su u nekakvom strahu od šefova, gazda, neuspjeha, propasti. Gomila unezvjerenih uplašениh ljudi. U moje vrijeme čovjek je bio slobodan ili je bio rob, a ja sam tržeći slobodne ljude naišao na šaku propalica.

D - Hoćeš reći kako su onda ljudi bili slobodniji nego li su danas?

Sokrat - Na žalost, da. Tek sada vidim koliko li je moja Atena bila ispred svog vremena. Zar mislite kako su naša znanost, arhitektura, kiparstvo, drama tek tako pali s neba? Ništa nije slučajno, sve je to posljedica demokracije i slobode koju ona donosi. Danas imate željezne brodove srebrne letjelice, široke autoceste, mobilne telefone, al' što vam to vrijedi kad ste zaboravili na slobodu.

A - Koliko je meni poznato, tebe je ta famozna atenska demokracija osudila na smrt zbog nepoštivanja državnih Bogova i kvarenja mladeži.

Sokrat - Točno. Grad za koji sam živio, kojem sam dao sve, osudio me na smrt. Ali da se razumijemo potpuno demokratski. Zamislite na mom suđenju je u poroti sjedilo 500 ljudi, pet stotina ljudi koji su u dva navrata glasovali da li da me oslobode ili da me osude na smrt. U prvom glasovanju 220 porotnika je bilo za moje oslobađanje, a njih 280 me smatralo krivim. Tada su mi dali završnu riječ i da sam se pokajao, vjerojatno bi me u završnom glasovanju oslobodili. Međutim, ja ne samo što sam ostao pri svom stajalištu, već sam izjavio kako ne samo što nisam kriv, nego sam toliko zadužio Atenu da bih trebao besplatno jesti u gradskoj menzi do kraja života, a ta je čast u ono doba pripadala samo olimpijskim pobjednicima. To je dodatno razdražilo porotu, i u zadnjem glasovanju 360 porotnika je bilo za moju Smrt, a samo njih 140 za moje oslobađanje.

C - Ostao si budala do kraja.

Sokrat - Tako je, ostao sam vjeran samom sebi, i danas bih isto učinio. Prije izvršenja smrtne kazne neki prijatelji su me htjeli izvući iz zatvora, ali sam to odbio, zakone treba poštivati do kraja ma kakvi oni bili.

D - E, svaka čast ludonjo, zbilja si na pravom mjestu, naime i mi smo isto tako budale, doduše ne tako veličanstvene i slavne kao ti, ali ipak budale.

A - Budalo govori u svoje ime, ja sam ovdje sasvim slučajno.

B, C, D - Ga ismijavaju.

Sokrat - Čitavo to suđenje su mi smjestili nekakvi političari i moćnici za koje sam javno dokazao da su glupani.

A - Čačkao si mečku, Sokrate, i mečki je dosadilo, pa te je odalabila, ah, kako logično.

Sokrat - Pokoljenja me najviše pamte po izreci: ZNAM DA NIŠTA NE ZNAM, dakle javno sam tvrdio kako sam glup. Nikakve knjige ja pisao nisam. Uglavnom, sve što sam radio u životu bilo je susretanje ljudi po atenskim trgovima i razgovaranje s njima. Razgovarao bih sa svima redom od klošara do aristokrata, i u razgovoru s njima malo po malo dokazivao bih njihovu glupost, ukazivao na njihove zablude, neznanje. Najteže je bilo s onima koji su se smatrali uspješnima u životu, bilo u sportu, trgovini, politici, umjetnosti ... čim bi uspjeli u nečemu, odmah su smatrali kako su najpametniji u svemu, što bi zasjenjivalo i onu mudrost koju su već posjedovali.

Opet počinje karusel.

A - Ja sam šef skladišta!

B - Ja sam ravnatelj šefova skladišta!

C - Ja sam predstojnik ureda ravnateljevih doušnika!

D - Ja sam pročelnik svih ureda doušnika!

A - Ja odlično igram glavom!

B - Ja sam Miss župe Majke Božje!

C - Ja sam druga pratilja!

D - Ja sam prva pratilja!

A - Ja sam obije pratilje i miss!

B - Ja sam čuvena modna stilistica!

C - Ja sam veliki umjetnik!

- D - Ja sam vrhunski diler!
- A - Ja sam menager godine!
- B - Ja sam slavni probisvijet!
- C - Ja sam koji jesam!
- D - Ja sam koloviđa!
- A - Ja sam opasni tip!
- B - Ja sam još opasniji tip!
- C - Ja se ne bojim opasnih tipova!
- D - Ja sam ministar bogoštovlja!
- A - Ja sam velesvjesni narkotrafikant!
- B - Ja sam preuzvišeni trgovac maglom!
- C - Ja sam velesvodnik nekretninama!
- C - Ja sam uzoriti lampion!

Sokrat smota stare novine u štap i stane ih redom mlatiti njima.

Sokrat - Magarci, da bi li magarci i magarice! Čim vas malo krene odmah se razbahatite. Čitav život sam posvetio dokazivanju vaše gluposti, a za sebe sam tvrdio kako znam da ništa ne znam, Između ostalog i zbog te izjave proročište u Delphima me je proglasilo za najmudrijeg od svih Grka.

A - He, he, nije da se hvalim ali ...

Sokrat smota novine i razvali ga s njima posred glave (u stilu Broja 1).

Sokrat - Vrijeme je pokazalo, vrijeme, najpravedniji od svih sudaca. Sjeća li se itko danas mojih ondašnjih tužitelja, uvrijeđenih političara i moćnika?

- B - Dobro to, nego reci ti nama za ovaj zagrobni život, had, raj, pakao i tako to, kako s tim stoje stvari?
- Sokrat - Ha, znao sam da ćete to pitati! Malo vam je ovaj život, uvijek vam je malo, htjeli biste život vječni, je li, to biste htjeli?! E pa onda idite u hramove, sinagoge, crkve, džamije, javite se Buddhi, Jupiteru, Krišni ili kome već, ja vam nemam ništa s tim! Mene su stavili u odjeljak s filozofima, Bože napornih li likova (uhvati se za glavu), pogotovu ovi novi što dolaze, kakve li okrutne kazne.
- D - Vidim kako izbjegavaš religiozne teme, na kraju krajeva i osuđen si zbog nepoštivanja državnih Bogova, vratimo na demokraciju, ona je po tebi glavni razlog napretka civilizacije?
- Sokrat - Pa ne baš doslovno, u ovih 2500 godina neki veliki izumi i golemi građevinski pothvati napravljeni su baš za vrijeme diktatura. Ali, ljudima najviše odgovara demokracija, tada su ljudi najkreativniji i najsretniji, ta vremena se poklapaju s vremenima slobode, kad su ljudi slobodni, slobodni od straha bilo koje vrste.
- A - Spomenuo si sreću?
- Sokrat - Složit ćete se kako je za sreću potreban mir. Na žalost, mirom se još uvijek naziva vrijeme između ratova. Uzroci ratova se nalaze u vašem tzv. mirnom životu, još ne posjedujete dovoljno znanja da biste imali trajan mir, za mir je potrebno znanje, znanje o vašoj gluposti. Postoji samo jedan način da napokon dođete do trajnog mira, a zove se demokracija. Demokracija je izum moje Atene.
- B - Solon je prvi uveo demokraciju da bi se otklonila opasnost građanskog rata zbog klasnih napetosti između plemića te ostalih građana i sirotinje ondašnje Atene.
- Sokrat - Vidim, djevojko, kako ste upoznati s građivom. Zbilo se to jedno stotinjak godina prije mog rođenja. Stari Solon, inače veoma mudar i od sviju poštovan građanin, ratnik i svjetski

putnik, izmislio je demokraciju kao kompromis između bogate manjine koja je do tada vladala i ostalog puka. Time započinje zlatno doba Atene, a Solonovi zakoni prepoznaju se i u današnjim demokracijama.

- C - Mene je ova naša demokracija razočarala, svake četiri godine ubacujemo nekakve papire u nekakve kutijetine i to je to, a nama je uvijek isto.
- Sokrat - Na nesreću, ako zanemarimo robove koji nisu imali nikakva prava, Solonova demokracija ispada mnogo demokratskija od ove danas. Tada je u Ateni bilo 25.000 građana s pravom glasa, a za donošenje najvažnijih odluka zakon je propisivao minimalni kvorum od 6 000 građana koji bi bili izabrani ždrijebom. Tih 6 000 izabranih bi se skupili na jednom brdu i tamo vijećali, sudili, glasovali, mudrovali, što i kako. Naravno sve rasprave su bile javne. Da li možda vaši gradovi i države imaju danas takvu demokraciju?
- D - Nemaju, jedino što smo postigli za sve ovo vrijeme je to da više nema robova bez prava glasa i da žene imaju to pravo. Fascinantno je to da je od njih 25.000 birača s pravom glasa, njih najmanje 6 000 bilo potrebno za donošenje važnih odluka, to je za nas nedostižno. Pa to bi značilo za Split koji ima 150.000 birača, potrebno barem 30.000 za donošenje važnih odluka. Što znači da bi se trebali sastajati na stadionu. Sve važne gradske odluke kod nas donosi njih tridesetak uglavnom uvijek istih faca. Po tome bi na nivou Hrvatske važne odluke moralo donositi pola milijuna glasača, a na nivou Amerike njih barem 50 milijuna.
- Sokrat - Razmislite, djeco, imate na raspolaganju tehniku o kojoj mi nismo mogli ni sanjati. Mi smo bili primorani da se okupljamo u gomilama po brdima i livadama kako bismo demokratski vladali, a vi imate mobitele, internet, satelite ...
- A - U pravu je Sokrat, svi mi preko 18 godina imamo pravo glasa, ali je naš glas u biti bezvrijedan. Zato ja uopće ne izlazim na izbore.

- D - Ni ja.
- B - Ni ja.
- C - Lijepo, ne izlazite na izbore, a non-stop lajete protiv političara, e, kada ne sudjelujete onda se nemate pravo ni buniti. Vi ne liječeni anarhisti.
- B - Da, da, ti se javi, zadnji puta si oduševljeno otišao glasovati za svoje penzionere i nije im dugo trebalo da se prodaju moćnijim strankama.
- C - Jebi ga, u pravu si. Al' ipak ne vidim drugi način.
- A - Ima, prokleta mogućnost izbora mora postojati. Čim sudjeluješ na izborima, automatski im daješ legitimaciju da nad tobom vladaju. I odustajanje od izbora je izbor. Sve manje ljudi izlazi na glasovanje, nismo ni svjesni kako pripadamo najjačoj stranci. Koja je to suštinska razlika predsjedava li Saborom Mato Arlović ili Vladimir Šeks, kada su njih dvojica zajedno popila više amfora vina i pojeli mrtvih životinja nego li ja imam kose na glavi. Trebali bismo potpuno bojkotirati izbore tada bi se valjda nešto pomaklo, to bi bila revolucija.
- B - Kako da ne, to je realno kao i pozvati ljude neka bojkotiraju shopping centre. Marketing tjera ljude da kupuju svari i biraju političare koji im ne trebaju.
- C - Slažem se kako nije realno pozivati na bojkotiranje potrošnje, ali ovo s odustajanjem od glasovanja ima smisla. Ljudi sve više uviđaju kako izborima ne mogu ništa bitno promijeniti i da su iskorišteni kao dekor za prepucavanje nekolicine hošta-plera. Parlamentarna demokracija je u krizi.
- Sokrat - Ponavljam vam kako je demokracija jedini način, a vi danas imate na raspolaganju veličanstvenu tehnologiju, zamislite da se to spoji.
- D - Dobro zboriš Sokrate. Tako mi Zeusa, u pravu je. Ovi na vlasti koriste tehnologiju kako bi nas bolje kontrolirali, a ne pada im na pamet da je upotrebe za napredak demokracije. Modernizacija naše demokracije značila bi uvođenje mnogo

više građana u izravno odlučivanje, značilo bi pravedniju raspodjelu vlasti, značilo bi pravedniju raspodjelu moći, što bi nužno značilo pravedniju raspodjelu bogatstva.

Sokrat - Bravo momče! To volim čuti! Možda i tebi jednog dana budu sudili zbog kvarenja mladeži! Samo naprijed, možda bude nešto od tebe (tapše ga po leđima).

D - Hvala, hvala, velika mi je čast.

Sokrat - Samo ne zaboravi, sinko, kako su neki trenutno gore na vlasti, a ti bi ih htio učiniti nevažnima, htio bi ih spustiti dolje. Naravno oni se ne žele nigdje spuštati s vlasti, a za to imaju na raspolaganju mnoga sredstva od kojih im je najveći saveznik – vaša glupost.

B - Opet naša glupost?

Sokrat - Upravo tako, vaša beskonačna glupost, vaš egoizam, zar ste zaboravili u kakvoj sam vas euforiji zatekao? Mi ovi, mi oni! Ja ovaj, ja onaj! Političari i ostali moćnici su isto kao i u moje vrijeme bespotrebno precijenjeni i zato oholi, (potegne iz pivske boce). Ovo pivo je jedno tako depresivno piće, nije ni čudno što ste tako sjeban i kad ovo ločete. Rekoh, vaša glupost je njihov najbolji saveznik. Vama su zamazali oči nekakvom demokracijom, a svijetom vlada mala skupina mahom uvijek istih moćnika. Njima ne odgovara stanje mira i odsutnosti straha jer bi onda mogli početi razmišljati o većoj demokraciji, pravednijoj raspodjeli moći i bogatstva. Njima takva promjena nikako ne odgovara, zato vam sa svog prebogatog stola bacaju kosti oko kojih se vi budale periodično koljete, stalno vas drže u strahu, stalno vam izmišljaju neprijatelje, te komunisti, te crnci, Židovi, Arapi, Rusi, teroristi, te ovi, te oni.

A - Demokracija, demokracija, ima tu jedna stvar s kojom se ja nikako ne slažem. Premda vam možda ne izgledam tako ja sam vrlo školovan čovjek i ne pristajem na to da moj glas vrijedi jednako kao i glas neke nepismene babe iz nekog sela Bogu iza nogu.

- D - Moja baka je bistrija od mene.
- B - Moja baš i nije.
- C - Je l' hoćeš reći kako tvoj glas vrijedi više od mog glasa, tj. kako ti vrijediš više od mene koji nisam tako beskorisno visoko obrazovan kao ti!? Je l' to hoćeš reći!?
- A - Pa nisam mislio baš na tebe ...
- C - Nisi mislio ...
- Sokrat - Obuzdajte svoje glupilo! Suština demokracije je baš u tome da svaki glas vrijedi jednako, i atenski plemići su smatrali kako njihov glas vrijedi više od glasa atenske sirotinje, ali je Solon svojim zakonima to izjednačio. Nisi ni svjestan kako takvim stavom da tvoj glas vrijedi više od nečijeg drugog automatski pristaješ na to kako pak glas nekog drugog vrijedi više od tvoga. Ti u biti nisi za demokraciju, očito sebe smatraš dijelom elite, i pristalica si toga da elite vladaju, ti si za oligarhiju, ti si u krajnjoj liniji za diktaturu.
- B - Ma pusti ga, Sokrate, zar ti mi sličimo na elitu?
- Sokrat - Definitivno niste, što ne znači da ne biste mogli postati ako shvatite da ništa ne znate, ako spoznate svoju glupost. Već rekoh kako nisam slučajno baš kod vas svratio.
- D - Znači, stvar je demokraciji, demokracija je odgovor i jedini način.
- Sokrat podiže amforu, vidi da je prazna, spušta je na pod i odlazi.
- Sokrat - Ja sad odlazim, ali ćemo se mi još vidjeti, ako razmislite koliko ste glupi.
- A - Evo nam je zadao još i domaći rad, kakav entuzijasta.